

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಕೆಟ್ಟನೆಂದೆನಲ್ಯಾಕೆ ಕ್ಲೇಶ ಪಡುವುದ್ಯಾಕೆ

Ref.: Purandara Chintanaa Lahari by Dr.A.B. Shyamachar, published by Sri Srinivasa Utsava Balaga ®, Bengaluru – 560019, page No. 70.

ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಉಗಾಭೋಗದ ಚಿಂತನೆ:

ಕೆಲವೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಉಗಾಭೋಗದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಹರಿದಾಸರು ಧರ್ಮ ಸಂದೇಶ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಮೇಯ, ಲೋಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವುದು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಡುಗೆ. ಅದಕ್ಕಂದೇ ಉಗಾಭೋಗಗಳ ಪಠದಿಂದ ಅತಿಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಸಾರಿರುವರು. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತೋರಿದಂತೆ ಈ ಉಗಾಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಿರುವರು.

ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉಗಾಭೋಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೀವರನ್ನು ಸಲಹುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಅವನ ಸಂದೇಶ ಪಾಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆತಂಕಪಡುವ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಬೋಧಿಸಿರುವರು.

ಕೆಟ್ಟನೆಂದೆನಲ್ಯಾಕೆ ಕ್ಲೇಶ ಪಡುವುದ್ಯಾಕೆ
ಹೊಟ್ಟಿಗೋಸುಗ ಪರರ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಲ್ಯಾಕೆ
ಬೆಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲಿದ್ದರೆನು ವನದೊಳಿದ್ದರೆನು
ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವ ತಾ ಹುಲ್ಲುಮೇಯಿಸುವನೆ
ಘಟ್ಟಾಗಿ ನೆರೆನಂಬು ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ
ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ದೇವ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಲರಿಯನೆ ||

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಒಳಿತಾದರೂ ಇದು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವೆಂದು, ಏನಾದರೂ ಕೆಡುಕಾದರೆ ಅದು ದುರ್ದೈವ (ದೈವೇಚ್ಛೆ) ಎನ್ನುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಹರಿದಾಸರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಎಲ್ಲವೂ ದೈವಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ - ಪ್ರಯತ್ನಾದಿಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು 'ಕ್ಷೇಶಾನಂದಗಳೇಶಾಧೀನ' ಎಂದರು. ಪುರಂದರರು 'ಆದದೆಲ್ಲಾ ಒಳಿತೆ ಆಯಿತು ಇನ್ನಾದರು ಒಳ್ಳೆ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯೋ ಪ್ರಾಣ' ಎಂದರು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಇನ್ನೇತರ ಭಯ ಎನ್ನುವರು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ 'ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ ವಹಾಮ್ಯಹಮ್' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಗಿಗೂ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸಾಧಕನಾದ ಜೀವಿ ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಯಿತು-ಹೀಗಾಯಿತು-ಹೀಗಾಗಬಾರದಿತ್ತು-ಹಾಗಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮರಗುತ್ತ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದು ಅಯುಕ್ತ ಚಿಂತನೆ ಎಂದರು. 'ದಾಸರ ಉದಾತ್ತವಾದ ಆದೇಶ-ಸಂದೇಶ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ನಂಬಿಕೆ-ಶ್ರದ್ಧೆ-ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಡೆಯಿರೆಂದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ದುಃಖ, ಲಾಭ-ನಷ್ಟ, ಜಯ-ಅಪಜಯ, ಮಾನ-ಅವಮಾನಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರಲಾಗದು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಗುರು-ಹಿರಿಯರು ತಿಳಿಸಿದ-ಹೇಳಿದ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಸಲಹುವ.

'ತೇನ ತ್ಯಕ್ತೇನ ಭುಂಜೀಥಾಃ' ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಂದೇಶ. ಭಗವಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸು ಎಂದು. ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಡಕೆಂಬುದಿರದು. ದುರಾಶೇ ಉಂಟಾಗದು. ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸದಿರದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಖಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಮೇಲೆ ದುಃಖಿಸಲೇನು ಫಲ. ಚಿಂತಿಸಲೇನು ಸುಖ ಎನ್ನುವರು. ಇದರಂತೆ ಪರರನ್ನು ಪೀಡಿಸದಿರಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಪರರನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೋಸುಗ ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವರು.

ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಸುಲಭನೋ ಹರಿ ತನ್ನವರರಘಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಗಲನು' ಎಂದದ್ದು ನಿಜ. ಅವನು ಒಲಿದರೆ ದುರ್ಲಭವೆಂಬುದಿರದು. 'ಕಿಮಲಭ್ಯಂ ಭಗವತಿ ಪ್ರಸನ್ನೇ ಶ್ರೀನಿಕೇತನೇ' ಎಂದರು. ಭಗವಂತ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಂಬಿದವರನ್ನು ಕೈಬಿಡನು. ಅವನು ಶ್ರೀರಮಣ, ಸ್ವರಮಣ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆಪ್ತಕಾಮ. ಯಾರನ್ನೂ ಏನನ್ನೂ ಬಯಸದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವವನು. ಈ ವಿಶ್ವಾಸ ಅಚಲವಾಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಆತಂಕ-ಭಯವೂ ಇರದು. ಅದಕ್ಕೆ ದಾಸರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನೆಂದರು. ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀಹರಿ ಎಂದೆಂದೂ ಸಲಹುವನು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ದಾಸರು

ಮೂಡಿಸುವರು. ಸರ್ವನಿಯಾಮಕನಾದ ಭಗವಂತ, ಜೀವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಲಹದಿರುವನೆ ಎಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವ ತಾ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸುವನೆ' ಎಂದರು. ಹೀಗೆ ದಾಸರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವರು.

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ-ಭರವಸೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ಗುರು-ಹಿರಿಯರಿಂದಲೇ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ದಾಸರು ಸಾರರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದು 'ಘಟ್ಟಾಂಗಿ ನೆರೆನಂಬು ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜೀವನದಲಿ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು